

δοξομίστραφ. ἢ οἱ κατ' οὐκ ἐπιπροσέχοντες τὸ ἀληθεύειν πικρὸν ὅτι μὴ σωεῖται
 μὴ τὸ ὄνομα τῶν φιλοῦσι παραλαμβάνου. ἢ οἱ μὴ τὰς πράξεις αὐτῶν
 μεγαλύνου. οἱ μὲν τῶν ἐκκλησιῶν ἡλωτῆ κατ' ἐνώσον τῶν ὀτιμητοῦ ὅτι
 σκόπη λείποντες θεοφιλεῖται ἢ αἰώτων ἢ ταυτοῖαυτ. ἄλλοι δὲ φιλοπνεύμο
 μήσου ἐσθότε. ὅτι μὴ τὴν υἱοῦ θεοῦ τῆς δεσπότης οὐσα χρηματίζεῖν
 θασὺ ὄνομαζομ. ἐγὼ δὲ ὅκτ' τοῖς παλαίε γραμμῶν παρασησέχωρ δὲ δεικνύ
 δὲ αὐτῶν, ὡς ὁ δούλου παραυτοῖς ἐξ ὄνοματος εἰώθε τὸν δεσπότη καλεῖν
 Δία τῶν πραγμάτων χρεῖαν, παρ' ἄδερ τὸ ἀξίωμα θεῶν ἐπὶ τῶν ἰσορί
 πειθόμεν. οἱ τ' τῶν πραγμάτων ἀπαυτοῖς δὲ ἰηγοῦσ. καθαράν δὲ ἀληθῆ ἐπὶ τῶν
 ἀπὸ λατρίων ἐπὶ καλύμματι, ὅτι αὐτὸν υἱοῦ ματρὸς ἢ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν
 βθεασάμην οὐδὲ ἀπὸ τῶν ἑωρακῶν ἢ δυνήθην ματρὸς δοκιμαζέται
 ὅκτ' τοῦ μὴ παραλατῆ κατ' ἄπαφελίαν τῆς δὲ ἰηγοῦσ αὐτῶν. ὅτι πὸν δέ μ
 τὸ ἀληθεύειν ἠνωρίετο. πολλὰ δὲ διαφόρα ἀπαφελῶν. ἐπὶ μὲν παρῆμα
 λειτῶν τοῖς πράγμασι. τῶν δὲ πάντ' μάλλον ἀξιούτων εἶδέναι: +

*ὡς τὸ ἀσπίδα δεδούσι τελευτήσαντες τῶν ἀγαθῶν ἀπονεμασθῆναι τῶν υἱοῦ θεοῦ
 ἐπὶ τῶν μὴ ὀλιγοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἀγαθῶν ἀπονεμασθῆναι τῶν υἱοῦ θεοῦ
 εὐφρίων ὁ ἰηγοῦσ τῶν τοῖς πᾶσι τῶν υἱοῦ θεοῦ ἀπονεμασθῆναι τῶν υἱοῦ θεοῦ*

οὐ δὲ υἱοῦ θεοῦ θεοδοσίου τελευτήσαντος ἐν ὑπατείᾳ ὀλυμπίῳ ἐπὶ προ
 μίῳ. τῆς ἐπακαδεκατῆς ἰαμβουαρίμην. οἱ αὐτῶν ἦοι. τῶν ἑωσὶ ἀρχῆς Δία
 Δέχοντα. ἄρκου δὲ ὄνομα τῶν ἐνώων ὄνωριος δὲ τῶν ἐσπερίεῖχε τὸ κεῖν.
 τῶν ἐκκλησιῶν δὲ κατ' τοῖς δετῆ χρέουσ προειρηκείσαμ. ἐν μὲν τῆ υἱοῦ
 λαοῦ ἑωμ, δάμιασ. ἐν δὲ ἀλεξάνδρῳ θεοφιλοῦ. τῶν ἐπὶ τῶν ἱεροσολύμα,
 ἰωάννου κρατεῖ φλαβίασ τῆν ἀπὸ τῶν ἐείχε. κῦ δὲ τῆν μέστω μὴ κωμῶσ
 τῶν πολ. μεκταρίοσ εἶχε τῶν θεῶν. καθὰ δὲ ἐν τῶ προλαβόντι υἱοῦ ἡμῶν
 ἰσθῆνται. περὶ τῶν οἰδῶν τοῦ μοεμβρίμην ἐν τῆ αὐτῆ ὑπατείᾳ, τὸ αὐτῶ
 θεοδοσίου κομῖαθεν, τῆν γενομένησ ἰουδαίᾳ, ὅμοσ ἐπὶ τῶν ἀρκάδῃ. ἐκείσ μακε
 δὲ μὴ αὐτῶν τῶν εἰκαδῆ εὐδῶν τῶν αὐτῶ μὴ, ὅσφρατ παρῆν ὁ ἀματῶ βα
 σίλ θεοδοσίου κατ' τῶν ἑωσὶ τῶν ἑωσὶ. ὡς οὐδὲ υἱοῦ θεοῦ ἀρκάδῃ κατ' τὸ
 εἰώθεσ προτῶν πύλαπῆν τῶν τῶν ἑωσὶ, τῆν καὶ αὐτῶν ὅσφρατ τῶν ἑωσὶ
 τῶν ὑπαρχῶν τοῦ υἱοῦ θεοῦ ἀπέκτιν. ὑποπλέτο γὰρ εἰς τῶν ἑωσὶ δαὸ ῥοῦφῆσ
 ἐδόξαρεῖχ, ὡς αὐτῶ εἶν τῶν ἑωσὶ τὸ ἀματῶν ὅμοσ ἐπὶ καλεσάμην εἰς τῶ
 ἑωσὶ χῶρ. ὅσφρατ ἑωσὶ κατ' ἐκείνο τῶν κατ' ἀρμόνι τε καὶ τῶν μὲν τῶν ἑωσὶ
 κατατρέχοντ. καθῆν μὲν οὐκ ἔμπαρ ὀρωφῆσ δὲ ἠήρητο, καταυτῶ ὅσφ
 μαυατῶν ἐπὶ σκοπῶν, μαρκιαφῆ τελευτήσ. ἐδία δὲ χῶρ τῶν ἐπὶ σκοπῶν ὅσφ
 οὐδὲ ἀνωτῆ ἑωσὶ ἐμνημορεῖσαμ.